

# TAXE ȘI IMPOZITE

Noutăți legislative, comentarii și exemple într-un newsletter 100% practic!

**ACTUAL**

## Editorial

### Un nou început

La un nou început, pe plan profesional sau personal, visăm odată cu startul fiecărui an. Unii își fac analize ale anului ce tocmai s-a încheiat, alții își evaluează performanțele trecute și își fac planuri pentru viitor. Unii le prezintă deschis, la vedere, fără ezitări. Alții vorbesc despre ele cu discreție, păstrând unele doar pentru ei.



Cu toții avem nevoie de câte un nou început, dar câți dintre noi putem să facem cu adevărat schimbările de care avem nevoie pentru a face lucrurile diferit? Ne dorim să avem mai mult timp și ne propunem să facem ceva în această privință. Ne dorim să terminăm tot ce am început în trecut, să facem mai puține compromisuri, să schimbăm tot ceea ce nu a fost bine până acum. Ne stabilim niște rezoluții, facem un inventar și, iată, avem un proiect nou. Primul proiect al fiecăruia dintre noi la începutul fiecărui an.

Însă nu tot ceea ce facem ne aduce mai aproape de succes, de ceea ce contează cu adevărat pentru noi și ceea ce vrem să obținem. Obiectivele stabilite sunt cele mai importante, iar prioritare sunt activitățile care ne duc mai aproape de realizarea acestora.

Cel mai ușor lucru pentru majoritatea dintre noi este să fim ocupați. Așa justificăm faptul că nu avem timp să facem anumite lucruri mai mult sau mai puțin importante pentru noi sau pentru alții. Întotdeauna o să găsim lucruri care să ne distragă atenția. Dar, de fapt, întotdeauna avem de făcut o alegere.

Florin Turza,  
avocat, redactor-șef

#### În această ediție:

- Contribuții de asigurări de sănătate pentru veniturile din dividende pag. 2
- Investiție adusă unui mijloc fix. Stabilirea duratei de amortizare pag. 2
- Import de bunuri: abordare fiscală a TVA și monografie contabilă pag. 3
- Cumularea calității de salariat cu cea de PFA. Riscuri ale angajatorului pag. 4
- Înregistrări contabile pentru recuperarea TVA. Documente întocmite pag. 5
- Tratament fiscal și contabil privind lipsa de marfă în cazul unei microîntreprinderi pag. 6
- Baza de calcul al indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă survenită ca urmare a accidentelor de muncă pag. 6
- Formularul 012 conform O.P.A.N.A.F nr. 1.994/2012 pag. 7
- Tratament contabil și fiscal pentru vânzarea unei clădiri reevaluate pag. 8

# Contribuții de asigurări de sănătate pentru veniturile din dividende

## Întrebare:

O persoană fizică salariată cu contract de muncă pe perioadă nedeterminată, cu normă de 1 oră/zi și salariu de 200 lei brut/lună, obține într-un an fiscal și venituri din dividende. În acest caz, persoana fizică datorează contribuție de sănătate pentru veniturile din dividende?

## Răspuns:

Potrivit prevederilor art. 67 din Codul fiscal, veniturile sub formă de dividende se supun impozitului pe venit cu o cotă de 16% din suma acestora. Obligația calculării și reținerii impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine persoanelor juridice, odată cu plata dividendelor. Termenul de declarare și de plată a impozitului este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata.

Din punctul de vedere al contribuției la asigurările sociale de sănătate, până la data de 1 iulie 2012, Legea reformei în domeniul sănătății nr. 95/2006, cu modificările ulterioare,

stabilea la art. 257 alin. (2) lit. f) că asupra veniturilor de natura dividendelor se calculează contribuția în cotă de 5,5% numai dacă persoana fizică nu realizează, printre altele, și venituri din salarii sau asimilate salariilor, precum și orice alte venituri obținute din desfășurarea unei activități dependente.

Începând cu data de 1 iulie 2012, reglementarea contribuției de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele care realizează venituri din dividende a fost preluată de prevederile Capitolului III al Titlului IX<sup>2</sup> din Codul fiscal, la art. 296<sup>27</sup> și următoarele. Potrivit dispozițiilor art. 296<sup>27</sup> – art. 296<sup>31</sup> din Codul fiscal, au obligația să plătească contribuția

de asigurări sociale de sănătate pentru veniturile din dividende persoanele fizice care nu realizează într-un an fiscal și venituri din salarii sau asimilate salariilor.

Pentru veniturile din dividende, contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată pentru veniturile realizate după data de 1 iulie 2012 se stabilește de organul fiscal competent, prin decizia de impunere anuală. Sumele reprezentând obligațiile anuale de plată a contribuției de asigurări sociale de sănătate stabilite prin decizia de impunere anuală se achită în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei.

Contribuția de asigurări sociale de sănătate nu se reține la sursă.

În speța prezentată, pentru veniturile din dividende obținute în anul 2014, din profitul net al anului 2013, de o persoană fizică care are și calitatea de salariat (realizează venituri din salarii), aceasta nu datorează contribuția de asigurări de sănătate (CASS) în anul primirii sumelor de natura dividendelor dacă realizează și venituri din salarii (indiferent de norma de timp lucrată).

# Investiție adusă unui mijloc fix. Stabilirea duratei de amortizare

## Întrebare:

În cursul lunii octombrie 2013, societatea a adus o îmbunătățire substanțială unui utilaj care a fost reevaluat în decembrie 2012. În urma reevaluării, i s-a atribuit o nouă durată de amortizare de 2 ani. Deoarece această majorare a mijlocului fix reprezintă o valoare considerabilă, durata de amortizare rămâne cea stabilită în urma reevaluării din 2012 sau i se poate revizui durata rămasă de amortizare de către o comisie tehnică?

## Răspuns:

Dacă la data de 31.12.2012, odată cu reevaluarea efectuată asupra mijlocului fix, acestuia i s-a atribuit o nouă durată de amortizare, se poate presupune că la acea dată mijlocul fix era

amortizat complet (punctul 121 alin. (3) din Reglementările contabile aprobate prin O.M.F.P. nr. 3.055/2009).

Tot în Reglementările contabile, la secțiunea 8.2.3.5. dedicată Amortizării, nu apar prevederi distincte pri-

vind amortizarea investițiilor făcute la imobilizările corporale. Însă se poate face apel la prevederile punctului 110 alin. (2) din reglementări:

„(2) Amortizarea imobilizărilor corporale se calculează începând cu luna următoare punerii în funcțiune și până la recuperarea integrală a valorii lor de intrare. La stabilirea amortizării imobilizărilor corporale sunt avute în vedere duratele de utilizare economică și condițiile de utilizare a acestora.”

corelate cu prevederile alin. (5) ale aceluiași punct:

„(5) În cazuri excepționale, inclusiv în situația prevăzută la pct. 121 alin. (3) din prezentele reglementări, durata de amortizare stabilită inițial

se poate modifica, această reestimare conducând la o nouă cheltuială cu amortizarea pe perioada rămasă de utilizare.”

Însă în Normele metodologice din 29 decembrie 1997, de aplicare a Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, cu modificările ulterioare, la punctul 7 ultimul alineat se precizează:

„Amortizarea cheltuielilor aferente lucrărilor de modernizare se face fie pe durata normală de utilizare rămasă, fie prin majorarea duratei normale de utilizare cu până la 10%. Dacă lucrările de modernizare se fac după expirarea acestei durate, se va stabili o nouă durată normală de utilizare de către o comisie tehnică.”

Din cele citate, se poate deduce faptul că amortizarea contabilă a investițiilor efectuate asupra unui mijloc fix se face începând din luna următoare punerii lor în funcțiune, fie pe durata rămasă a mijlocului fix la data punerii în funcțiune a investițiilor, fie pe o nouă durată de utilizare determinată de societate, care nu

poate depăși 10% din durata normală de utilizare inițială.

Așadar, din punct de vedere contabil, se poate opta pentru amortizarea investiției pe perioada rămasă (de 14 luni, presupunând că investiția este pusă în funcțiune în luna când s-a realizat – octombrie 2013 –, iar calculul amortizării începe din luna noiembrie 2013), majorând valoarea rămasă a utilajului la data de 31.10.2013 cu valoarea investiției, sau pentru majorarea duratei de utilizare cu până la 10% din durata inițială.

#### Din punct de vedere fiscal:

Amortizarea calculată pentru valoarea reevaluată, pe noua durată de 2 ani, presupunând că mijlocul fix a fost amortizat complet la data reevaluării, este nedeductibilă fiscal, în conformitate cu punctul 71<sup>5</sup> alineatul al doilea, ultima teză, din normele date în aplicarea art. 24 din Codul fiscal:

„Nu se recuperează prin intermediul amortizării fiscale reevaluările contabile efectuate după data de 1 ianuarie 2004 la mijloacele fixe amortizabile care nu mai au valoare fiscală rămasă

neamortizată la data reevaluării.”

La punctul 2 alineatul al patrulea de la capitolul III „Alte precizări” din Anexa de la H.G. nr. 2.139/2004 privind catalogul mijloacelor fixe (reglementare acceptată din punct de vedere fiscal) se arată că amortizarea investițiilor se face fie pe durata normală de utilizare rămasă, fie prin majorarea duratei normale de utilizare cu până la 10%.

Așadar, și din punct de vedere fiscal, se poate opta pentru amortizarea investiției fie pe durata rămasă (14 luni), fie prin majorarea duratei cu până la 10% din durata inițială.

Din noua amortizare lunară trebuie să fie considerată nedeductibilă cota-parte de amortizare aferentă reevaluării efectuate la 31.12.2012, în conformitate cu temeiul legal menționat mai sus.

Stabilirea unei noi durate de amortizare trebuie efectuată de către o comisie tehnică, din unitate, special desemnată în acest sens printr-o decizie a administratorului.

## Import de bunuri: abordare fiscală a TVA și monografie contabilă

### Întrebare:

O firmă are un contract cu un furnizor din Insulele Virgine de la care cumpără materiale. Există un contract semnat și o factură, dar nu va exista certificat de rezidență fiscală. Plata facturii se va efectua într-un cont bancar deschis în Singapore, pentru care România are tratat DTT. Pentru import de bunuri se aplică impozitul pe nerezidenți? În ce sumă? Se va face taxare inversă pentru material sau se va plăti TVA în vamă în momentul înregistrării declarației vamale de import?

### Răspuns:

Insulele Virgine sunt teritoriu extracomunitar. Achiziția de bunuri de la o societate care aparține acestui teritoriu reprezintă un import, conform art. 131 Cod fiscal.

Importul de bunuri se face în baza unui contract încheiat cu furnizorul rezident aceluși teritoriu, respectând una din condițiile de livrare INCOTERMS. În funcție de această condiție, la baza importului va sta fac-

tura furnizorului de bunuri, factura de transport și asigurarea bunurilor (dacă este cazul).

În baza acestor documente se va declara importul la punctul vamal de destinație a importului, unde se va întocmi DVI (declarație vamală de import).

Conform art. 151<sup>1</sup> Cod fiscal, coroborat cu pct. 59 alin. (1) lit. a) din Normele de aplicare, în calitate de importator (cumpărător), intervine obligația plății TVA pentru importul respectiv de bunuri taxabile, care devine exigibilă la efectuarea formalităților vamale.

Valoarea bunurilor în vamă este totalul costurilor de achiziție la destinație în punctul vamal: valoarea fac-

turii de achiziție de la furnizor + valoarea facturii transportului + asigurare.

La valoarea bunurilor în vamă se vor calcula taxe vamale și comision vamal, precum și TVA de plată, aferentă total valoare în vamă (total cost achiziție + taxe vamale + comision vamal), conform legislației în vigoare.

După prezentarea dovezii plății obligațiilor în vamă, conform art. 157 alin. (3), se vor putea ridica bunurile importate din vamă.

Conform art. 151<sup>1</sup> Cod fiscal, coro-

borat cu pct. 59 alin. (3) din Normele de aplicare, există dreptul de a deduce taxa în limitele și în condițiile stabilite la art. 145-147<sup>2</sup> din Codul fiscal.

Pentru importul de bunuri respectiv nu este nevoie de certificat de rezidență fiscală a furnizorului. Plata se va face conform prevederilor din contract.

Nu se calculează, nu se reține și nu se va plăti impozit pentru nerezidenți.

Nu se va opera în contabilitate articolul contabil de taxare inversă: 4426 = 4427.

Monografia contabilă pentru importul de bunuri este următoarea (presupunând condiție de livrare INCOTERMS EXW pentru import mărfuri):

$371 = 401.x =$  valoare factură furnizor marfă

$371 = 446.x =$  taxe vamale

$371 = 446.x =$  comision vamal

Total valoare import = suma articolelor contabile precedente

\*24% = TVA de plată aferentă importului

$4423 = 5121/5311 =$  plata TVA stabilită de către organele vamale achitată, deductibilă fiscal în condițiile și limitele stabilite la art. 145-147<sup>2</sup> Cod fiscal.

## Cumularea calității de salariat cu cea de PFA. Riscuri ale angajatorului

### Întrebare:

O persoană fizică a încheiat un contract de muncă cu S.C. X S.R.L. și un contract de prestări servicii ca PFA cu aceeași firmă. Serviciile prestate prin contractul încheiat de PFA sunt altele decât atribuțiile postului din contractul de muncă. Care sunt riscurile fiscale pentru angajator și care sunt riscurile pentru salariat în acest caz?

### Răspuns:

În ceea ce privește cumularea de către aceeași persoană și în legătură cu aceeași persoană juridică a dublei calități de salariat și PFA sunt incidente reglementări menite să cenzureze operațiunile destinate să evite obligațiile fiscale și drepturile ce decurg din raporturile de muncă.

Facem referire la dreptul administrației fiscale de a reconsidera activitatea desfășurată ca o activitate dependentă în temeiul art. 7 alin. (1) pct. 2.1. din Codul fiscal.

Astfel, orice activitate poate fi reconsiderată ca activitate dependentă dacă îndeplinește cel puțin unul dintre criteriile enumerate în cuprinsul art. 7 alin. (1) pct. 2.1. din Codul fiscal.

Textul Normelor metodologice de aplicare a prevederilor art. 7 alin. (1) pct. 2.1 din Codul fiscal vine să sintetizeze criteriile de reconsiderare fără să aducă în mod real precizări suplimentare sau explicații cu privire la modul de îndeplinire a acestor criterii. De fapt, aceste criterii sunt instrumente de reflectare reală a conținutului economic al unei activități.

Este necesar ca activitatea concretă să fie analizată urmând ca, mai apoi, răspunzând punct cu punct la fiecare dintre criteriile invocate mai sus să poată fi trasă o concluzie.

Spre exemplu, trebuie analizat dacă persoana fizică respectă condițiile de muncă impuse de acesta, cum ar fi: atribuțiile ce îi revin și modul de îndeplinire a acestora, locul des-

fășurării activității, programul de lucru, creându-se prezumții legale cu privire la dependență.

Contractele de prestări servicii trebuie să evite în clar încadrarea în criteriile privind reconsiderarea drept activitate dependentă (art. 7 alin. (1) pct. 2.1 din Codul fiscal) și să respecte criteriile care definesc preponderența existenței unei activități independente în cazul persoanelor fizice (pct. 19 din Normele metodologice pentru aplicarea art. 46 din Codul fiscal).

Printre criteriile care definesc preponderent existența unei activități independente se numără, potrivit pct. 19 din Normele metodologice pentru aplicarea art. 46 din Codul fiscal: libera alegere a desfășurării activității, a programului de lucru și a locului de desfășurare a activității; riscul pe care și-l asumă întreprinzătorul; activitatea se desfășoară pentru mai mulți clienți; activitatea se poate desfășura nu numai direct, ci și cu personalul angajat de întreprinzător în condițiile legii.

De asemenea, activitatea nu trebuie să reflecte externalizarea unei părți din venitul salariatului prin încheierea unui contract de prestări servicii, această operațiune neputând conduce decât la expunerea societății în fața

administrației fiscale, fiind aplicabile prevederile privind reconsiderarea veniturilor menționate mai sus.

Veniturile dintr-o activitate independentă ar putea fi, numai în mod excepțional, impozitate distinct drept venituri din activități independente pentru personalul care nu desfășoară activități similare în calitate de salariat și fără ca prevederile contractului individual de muncă să se suprapună cu cele ale contractului de prestări servicii, încheiate în mod distinct.

Întrucât reconsiderarea nu se poate efectua decât în cadrul unei acțiuni de inspecție fiscală, nu trebuie creată posibilitatea pentru administrația fiscală de a reconsidera activitatea pe motivul că raportul juridic în baza căruia se desfășoară nu reflectă conținutul economic al acestuia, astfel distincția între cele două activități nu trebuie să fie doar formală, ci să aibă un puternic caracter obiectiv.

Așadar, considerăm că deși structura de realizare a venitului poate atrage atenția administrației fiscale, în mod concret, posibilitatea de reconsiderare este limitată dacă nu sunt îndeplinite criteriile și condițiile menționate mai sus.

Potrivit pct. 2.2 al alin. (1) din cuprinsul art. 7 din Codul fiscal, în cazul reconsiderării unei activități ca activitate dependentă, impozitul pe venit și contribuțiile sociale obligatorii, stabilite potrivit legii, vor fi recalculat și virate, fiind datorate solidar de către plătitorul și beneficiarul de venit.

Semnificația acestei afirmații este retratarea venitului plătit ca venit din activități independente drept venit brut din salarii, în funcție de care se vor calcula toate obligațiile fiscale datorate ca și pentru un venit din salarii.

Așa cum și precizează teza a doua din pct. 2.2 al alin. (1) din cuprinsul

art. 7 din Codul fiscal, în acest caz se aplică regulile de determinare a impozitului pentru veniturile din salarii realizate în afara funcției de bază, definite la art. 57 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

Impozitul pe salarii se va determina prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul brut și contribuțiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora.

Recalcularea diferențelor de impozit pe salariu rezultă din metodologia diferită de determinare a venitului net, în cazul veniturilor din salarii, doar contribuțiile individuale fiind cele deductibile, iar în cazul contribuțiilor, stabilirea de diferențe vizează toate contribuțiile individuale și ale angajatorului datorate pentru un venit din salarii față de cele plătite în raport cu venitul din activitatea independentă.

## Înregistrări contabile pentru recuperarea TVA. Documente întocmite

### Întrebare:

O SRL cu sediul social în România și înregistrată în scopuri de TVA achiziționează servicii de consultanță și verificare de la o societate din Republica Moldova. Poate societatea să recupereze taxa pe valoarea adăugată plătită din partea statului moldovenesc? Care este baza legală și ce documente trebuie întocmite?

### Răspuns:

Locul de prestare a serviciilor se determină potrivit prevederilor art. 133 din Codul fiscal.

Astfel, la alin. (2) al articolului menționat se prevede că locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde respectiva persoană care primește serviciile își are stabilit sediul activității sale economice.

Astfel, regula generală este aceea că locul de prestare al serviciilor este țara beneficiarului, adică România, dacă beneficiarul furnizează un cod de TVA valabil.

Serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de prestatori stabiliți în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți în afara Comunității sau, după caz, prestate de prestatori sta-

biliți în afara Comunității către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți pe teritoriul României, urmează aceleași reguli ca și serviciile intracomunitare în ceea ce privește determinarea locului prestării și celelalte obligații, dar nu implică obligații referitoare la declararea în declarația recapitulativă, indiferent dacă sunt taxabile sau dacă beneficiază de scuti-re de taxă, și nici obligații referitoare la înregistrarea în scopuri de TVA specifice serviciilor intracomunitare.

Pentru achiziția de servicii, societatea din România va înregistra taxa-re inversă aferentă, prin operațiunea

$$4426 = 4427$$

Această TVA se declară în decontul 300, atât la TVA deductibilă, cât și la TVA colectată.

În această situație, TVA dedusă este egală cu TVA colectată, fără a se efectua plata TVA, prin urmare nu se recuperează TVA plătită.

# Tratament fiscal și contabil privind lipsa de marfă în cazul unei microîntreprinderi

## Întrebare:

O societate înregistrează lipsă de marfă la data de 31.12.2013, în sumă de 70.000 lei. Societatea este neplătitoare de TVA și plătitoare de impozit pe veniturile microîntreprinderilor. Ce trebuie să plătească firma, conform legii, dacă se înregistrează lipsa mai sus menționată? Care este tratamentul fiscal și contabil pentru această lipsă?

## Răspuns:

Ca urmare a efectuării inventarierii la data de 31.12.2013, comisia de inventariere constată lipsa în gestiune a mărfii și trebuie să solicite explicații scrise de la gestionar și alte persoane care sunt responsabile cu gestionarea mărfurilor. Pe baza explicațiilor primite și a documentelor analizate, comisia de inventariere stabilește natura lipsurilor, pierderilor, pagubelor și depreciierilor constatate, precum și natura plusurilor, propunând, în conformitate cu dispozițiile legale, modul de regularizare a diferențelor dintre datele din contabilitate și cele factive, rezultate în urma inventarierii. De asemenea, urmează să se stabilească dacă marfa lipsă care s-a constatat

în urma inventarierii este imputabilă sau nu. Din punct de vedere contabil, minusurile în gestiune sunt asimilate ieșirilor de bunuri. Înregistrarea minusurilor se face prin creditul conturilor de bunuri la care s-au constatat minusurile în contrapartida conturilor de cheltuieli corespunzătoare cauzei minusurilor.

Dacă în urma inventarierii se constată atât plusuri, cât și minusuri în gestiune, este permisă compensarea plusurilor cu minusurile constatate dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- lipsurile în gestiune nu sunt considerate infracțiuni;
- există riscul de confuzie între sorturile aceluiasi bun material, din cauza asemănării în ceea ce pri-

vește aspectul exterior: culoare, desen, model, dimensiuni, ambalaj sau alte elemente;

- diferențele constatate în plus sau în minus se referă la aceeași perioadă de gestiune și la aceeași gestiune.

Compensarea se face pentru cantități egale între plusurile și lipsurile constatate. Bunurile constatate lipsă la inventariere se evaluează și se înregistrează în contabilitate la valoarea contabilă.

Înregistrarea minusurilor din gestiune, în situația în care nu se pot efectua compensări cu plusurile de mărfuri, se efectuează prin articolul contabil:

607	=	371	70.000
„Cheltuieli		„Mărfuri”	
privind			
mărfurile”			
(analitic distinct)			

sau, dacă este vorba de pierderi din calamități:

6588	=	371	70.000
„Alte cheltuieli		„Mărfuri”	
din exploatare”			

În cazul de față, fiind vorba de o microîntreprindere, neplătitoare de TVA, marfa lipsă nu face obiectul tratamentului fiscal privind impozitul pe profit și TVA.

# Baza de calcul al indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă survenită ca urmare a accidentelor de muncă

## Întrebare:

În cazul unui concediu medical pe baza unui accident de muncă, ce se include și ce nu se include în baza de calcul dacă salariatul a avut concedii medicale suportate din FNUASS și a fost și în concediu de îngrijire a copilului în ultimele 6 luni?

## Soluție:

Baza de calcul al indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă

survenită ca urmare a accidentelor de muncă și bolilor profesionale se constituie din:

- media veniturilor brute realizate lunar de către salariat în ultimele 6 luni anterioare manifestării riscului, respectiv a veniturilor stipulate în contractele individuale de asigurare, pe baza cărora s-a stabilit contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale;

- media veniturilor brute realizate lunar, respectiv a veniturilor stipulate în contractul individual de asigurare, pe baza cărora s-a stabilit contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, în cazul în care stagiul de cotizare este mai mic de 6 luni.

Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 346/2002, aprobate prin O.M.M.S.S.F./O.M.S. nr. 450/825/2006

definesc noțiunea de venit brut realizat lunar prin referire la un act normativ abrogat (pct. 19 din O.M.M.S.S. nr. 340/2001 pentru aprobarea Normelor de aplicare a prevederilor Legii nr. 19/2000), nemaifiind actualizate în conformitate cu prevederile legale în materie în vigoare.

În aceste condiții, se consideră relevant faptul că veniturile care intră în baza de calcul al indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă survenită ca urmare a accidentelor de muncă și bolilor profesionale sunt venituri pe baza cărora s-a stabilit contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale.

Astfel, în raport cu veniturile pentru care se datorează contribuția de asigu-

rare pentru accidente de muncă și boli profesionale în vederea determinării indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă survenită ca urmare a accidentelor de muncă, este de precizat faptul că asupra indemnizației pentru incapacitate temporară de muncă, cauzată de boli obișnuite sau de accidente în afara muncii, se datorează contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, care se calculează la nivelul unui salariu de bază minim brut pe țară garantat în plată, corespunzător numărului zilelor lucrătoare din concediul medical, în timp ce asupra indemnizației pentru creșterea copilului această contribuție nu se datorează.

Venitul lunar brut din prima lună de activitate pentru care s-a stabilit să se

plătească contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale, în cazul în care stagiul de cotizare este mai mic de o lună.

Astfel, stagiul de cotizare este, ca regulă generală, de 6 luni anterioare survenirii accidentului de muncă sau bolii profesionale, dar nu este obligatoriu întrucât în cazul în care acesta este mai mic de o lună, baza de calcul al indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă o constituie venitul lunar brut din prima lună de activitate pentru care s-a stabilit să se plătească contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale.

Temeiul legal îl reprezintă art. 19 din Legea nr. 346/2002 și art. 52 din O.M.M.S.S.F./O.M.S. nr. 450/825/2006.

## Formularul 012 conform O.P.A.N.A.F nr. 1.994/2012

### Întrebare:

În condițiile în care, pentru anul 2013, o societate a optat pentru plăți anticipate ale impozitului pe profit prin completarea declarației de notificare 012 depuse la data de 30.01.2013, pentru anul 2014 mai este necesară depunerea acestei notificări? În declarația deja depusă este precizat într-o notă de subsol faptul că opțiunea este validă pentru doi ani consecutivi. Este necesară redepunerea notificării în 2014?

### Răspuns:

Potrivit O.P.A.N.A.F. nr. 1.994/2012 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (012) „Notificare privind modificarea sistemului anual/trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit”, formularul (012) „Notificare privind modificarea sistemului anual/trimestrial de declarare și plată a impozitului pe profit” se depune la organul fiscal competent, până la data de 31 ianuarie inclusiv a anului fiscal pentru care se solicită aplicarea sistemului anual de declarare și plată a impozitului pe profit, respectiv a anului fiscal pentru

care se renunță la opțiunea de aplicare a acestui sistem.

Opțiunea efectuată pentru aplicarea sistemului anual de declarare și plată a impozitului pe profit este obligatorie pentru cel puțin 2 ani fiscali consecutivi.

Așadar, în vectorul fiscal, societatea figurează deja înregistrată din anul 2013, iar în 2014 nu trebuie să se reînregistreze, întrucât aplicarea sistemului anual de declarare și plată a impozitului pe profit este obligatorie pentru cel puțin 2 ani fiscali consecutivi, adică pentru anii 2013 și 2014.

## TAXE ȘI IMPOZITE

ACTUAL

Manager Departament Editorial:

Liliana Lefter

Manager produs: Georgiana Niculescu

Director Creație-Producție: Cristina Straton

Tehnoredactare: Anca Ropotă

Corectură: Elvira Panaitescu

Manager Producție: Simona Morărescu

Redacția: Bdul Națiunile Unite nr. 4,  
Gemenii Center, sector 5, București;  
Telefon: 021.317.25.87

E-mail: [taxeactual@rs.ro](mailto:taxeactual@rs.ro); Internet: [www.rs.ro](http://www.rs.ro)

Correspondență: Ghiseul extern 3 – O.P. 39, sector 3, București

Publicație editată de:

**RENTROP & STRATON**

Editoră recunoscută CNCSIS conform  
deciziei nr. 284/11.09.2007

Președinte: George Straton

Director General: Florin Câmpeanu

© 2014 – RENTROP & STRATON

ISSN: 1842-6220

Toate drepturile rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă, arhivată sau transmisă sub nicio formă și prin niciun fel de mijloc, mecanice sau electronice, fotocopiere, înregistrare audio sau video, fără permisiunea în scris din partea editorului. Autorii sau editorii nu sunt responsabili pentru nicio pierdere provocată vreunei persoane fizice sau juridice care acționează sau se abține de la acțiuni ca urmare a citirii materialelor publicate în această lucrare.

CNI  
**CORESIS**  
Tipărit la CNI „CORESIS” SA

# Tratament contabil și fiscal pentru vânzarea unei clădiri reevaluate

## Întrebare:

Pentru o societate care deține, la 31 octombrie, o clădire la cost reevaluat (212) de 50.000 lei, amortizare clădire (2812) de 3.500 lei, rezervă din reevaluare (105) de 40.000 lei și care este vândută pe 15 noiembrie cu suma de 65.000 lei (7583), care este tratamentul fiscal și contabil ce trebuie aplicat? Dar tratamentul fiscal?

## Răspuns:

Vânzarea clădirii se înregistrează prin formula contabilă:

461	=	7583
„Debitori diverși”		„Venituri din vânzarea activelor și alte operații de capital”

Scoaterea din evidență a clădirii se va înregistra prin formula contabilă:

%	=	212
2812		„Construcții”
„Amortizarea construcțiilor”		
6583		„Cheltuieli privind activele cedate și alte operații de capital”

Conform pct. 124 din Reglementările contabile conforme cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene, aprobate prin O.M.F.P. nr. 3.055/2009, surplusul din reevaluare inclus în rezerva din reevaluare este capitalizat prin transferul direct în rezerve (contul 1065 „Rezerve reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare”), atunci când acest surplus reprezintă un câștig realizat.

În sensul acestor reglementări, câștigul se consideră realizat la scoaterea din evidență a activului pentru care s-a constituit rezervă din reevaluare. Cu toate acestea, o parte din câștig poate fi realizat pe măsură ce activul este folosit de entitate. În acest caz, valoarea rezervei transferate este diferența dintre amorti-

zarea calculată pe baza valorii contabile reevaluate și valoarea amortizării calculate pe baza costului inițial al activului.

Din punct de vedere fiscal, câștigul sau pierderea rezultată din vânzarea clădirii se calculează pe baza valorii fiscale a acesteia, diminuată cu amortizarea fiscală.

Pentru mijloace fixe amortizabile și terenuri, valoarea fiscală este definită la art. 7 pct. 33 lit. c) din Codul fiscal. În valoarea fiscală se includ și reevaluările contabile efectuate potrivit legii. La același articol se stabilește că, în cazul în care se efectuează reevaluări ale mijloacelor fixe amortizabile care determină o descreștere a valorii acestora sub costul de achiziție, de producție sau al valorii de piață a mijloacelor fixe dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz, valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile se recalculează până la nivelul celei stabilite pe baza costului de achiziție, de producție sau a valorii de piață a mijloacelor fixe dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz.

În situația reevaluării terenurilor care determină o descreștere a valorii acestora sub costul de achiziție sau sub valoarea de piață a celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz, valoarea fiscală este costul de achiziție sau valoarea de piață a celor dobândite cu titlu gratuit ori constituite ca aport, după caz.

În conformitate cu prevederile art. 22 alin. (5<sup>1</sup>) din Codul fiscal, rezervele din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, efectuată după

data de 1 ianuarie 2004, care sunt deduse la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor privind activele cedate și/sau casate, se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a acestor mijloace fixe, după caz.

Normele metodologice date în aplicarea acestui articol stabilesc că nu intră sub incidența prevederilor art. 22 alin. (5<sup>1</sup>) din Codul fiscal rezervele reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluarea mijloacelor fixe, inclusiv a terenurilor, efectuată după data de 1 ianuarie 2004, existente în sold în contul 1065 la data de 30 aprilie 2009 inclusiv, care au fost deduse la calculul profitului impozabil. Aceste rezerve se impozitează la momentul modificării destinației acestora potrivit prevederilor art. 22 alin. (5) din Codul fiscal.

Nu intră sub incidența prevederilor art. 22 alin. (5<sup>1</sup>) din Codul fiscal partea din rezerva din reevaluarea mijloacelor fixe efectuată după data de 1 ianuarie 2004, dedusă la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale până la data de 30 aprilie 2009 inclusiv, și care nu a fost capitalizată prin transferul direct în contul 1065 pe măsură ce mijloacele fixe au fost utilizate. Această parte a rezervei se impozitează potrivit prevederilor art. 22 alin. (5) din Codul fiscal.

De asemenea, nu intră sub incidența prevederilor art. 22 alin. (5<sup>1</sup>) din Codul fiscal rezerva din reevaluarea mijloacelor fixe efectuată după data de 1 ianuarie 2004, aferentă mijloacelor fixe transferate în cadrul operațiunilor de reorganizare, potrivit legii, la momentul scăderii din gestiune a acestora la persoana juridică ce efectuează transferul, în condițiile în care rezerva respectivă este preluată de societatea beneficiară, prevederile art. 22 alin. (5<sup>1</sup>) aplicându-se în continuare la societatea beneficiară.



NFI095